

Sag, yttret, at, naaget de erkjendte den Moderation, som af Ministeriet var viist med Hensyn til Bestemmelserne i denne Bygningslov, sammenlignet med Bygningsloven for Kjøbenhavn, fandtes der dog flere Bestemmelser, som de maatte ansee for at være for nærgaaende imod Kjøbstæderne, navnlig de mindre. Det er imidlertid ikke særlig paavist, hvilke disse Bestemmelser ere; og jeg vil altsaa ikke endnu kunne udtale mig om, hvorvidt der fra Ministeriets Side kunde være Anledning til at gaae ind paa Forslag til Forandringer i Loven. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved de almindelige Bemærkninger, der ere fremsatte. Derimod har den ærede 4de Landthingsmand for 8de Kreds (B. Nørgaard) udhævet adskillige Paragrapher, hvori han troede, at Loven stillede for store Fordringer. Den ærede Landthingsmand overseer imidlertid den nu bestaaende Tilstand. Han indledede selv sit Foredrag med den Uttring, at han ikke kjendte til Forholdene i Kjøbstæderne, og dette viste sig ogsaa ved de Bemærkninger, han fremsatte med Hensyn til de enkelte Paragrapher. Naar han yttrede, at det var for meget forlangt, at Bygningseierne i Kjøbstæderne skulle, naar de ville foretage Forandringer ved deres Bygninger, først indhente Bygningscommissionens Tilladelse dertil, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Bestemmelse, som allerede nu bestaaer og har bestaaet selv for de allermindste Kjøbstæder i Landet siden 1832, og for mange Kjøbstæder siden Aarhundredets Begyndelse. Frd. af 6te April 1832 indeholder i saa Henseende den almindelige Bestemmelse, at der ikke maa foretages den mindste Forandring ved en Bygning i Kjøbstæderne, medmindre Bygningscommissionen dertil giver sin Tilladelse, og denne approberes af Amtmanden. Naar den samme ærede Landthingsmand omtalte, at han ogsaa fandt Bestemmelsen i Paragraph 31 om, at der i hver Bygning skal være 2 Trapper, trykkende, saa maa jeg gjøre ham opmærksom paa, at det er ikke bestemt i Loven; det er kun bestemt, at i Bygninger, der indeholde flere end 2 Etager, og i Bygninger, hvis Grundflade udgjør over 200 □ Alen, skal der anbringes 2 Trapper. Man kan derfor gjerne opføre

Bygninger af mindre Højde og Udstrækning, uden at der fordres mere end een Trappe. I denne Henseende troer jeg altsaa ikke, at der er stillet en større Fordring, navnlig med Hensyn til Sikkerhed imod Brandfare, end der følger af Forholdenes Natur. Vil en Mand indrette en Bygning paa flere end 2 Etager, eller hvis Fladeindhold er over 200 □ Alen, vil det i Reglen være for at benytte den til Udleie, og han maa derfor finde sig i, at der gives den en saadan Indretning, at Beboerne ere nogenlunde betryggede for den Fare, der i Ildbrandstilfælde kan opstaae. Den ærede Taler henviste ogsaa til Lovens Paragraph 55 som den, der indeholdt en for vidtgaaende Fordring. Med Hensyn til den Deel af Loven, hvortil denne S. hører, da er det af et af Thingets Medlemmer yttret, at han ikke fandt, at den gik forvidt, og Ministeriet har naturligt viist været af samme Mening, idet det har optaget en saadan Bestemmelse; men jeg maa tillige gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, naar han spørger, hvorfor en Mand i en Kjøbstad ikke maa bygge sit Huus med 3 Alen til Loftet, da er det, fordi det er lovsforbudt; Loven af 12te Januar d. A. bestemmer, at Høiden skal idetmindste være 3½ Alen. Der er altsaa allerede en Bestemmelse i saa Henseende; men man har troet, at de sanitaire Forhold krævede, at man gik endnu noget videre, nemlig til 4 Alen. Det er naturligviis vanskelig at godtgjøre Nødvendigheden af, at Høiden absolut skal være 4 Alen; men det er dog aldeles viist, at de Børelser, hvor der er høiere til Loftet, i Reglen, eller jeg kan sige altid, under samme Forhold ere sundere end de, hvor Høiden er mindre. Jeg troer saaledes, at netop disse enkelte Udsættelser, som den ærede Taler fremhævede, ikke have videre at betyde. Den sidste ærede Taler omtalte Forholdene paa Bornholm. Jeg erkjender, at Bornholm er den Provinds, hvor Lovens Fordringer maaskee ville falde haardest; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Ministeriet har indrettet Lovudkastet saaledes, at det hvad Fordringerne til Bygningernes Soliditet og med Hensyn til Brandfaren angaaer, saa at sige ikke har krævet noget Nyt; det, Loven indeholder, er ikke andet end de Bestemmelser, som allerede ere